

Poezie: Antonia Luiza Zavalic - "Sophia"

Scriș de Antonia Luiza Zavalic
Miercuri, 07 August 2013 06:42 -



Viața mea a început în ochii mamei când privea cerul cum se strânge de mijloc ca o
rochie de care se prinde femeia și-i umple formele

tot atunci își aștepta alesul

precum aștepta să se crape de întuneric.

Spunea ca noaptea e întotdeauna

fără soț

și că cea mai mare frică a omului e ca nu cumva să se trezească înaintea visului.

Mă adormea cu degetele ei frân-te-n pagini albe

îmi spunea pe nume,

atunci m-am născut prima oară

și numai Dumnezeu știe de am plâns.

Pe atunci tata n-avea de unde ști

că eu venisem deja pe lume și a trecut atâta timp

Poezie: Antonia Luiza Zavalic - "Sophia"

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Miercuri, 07 August 2013 06:42 -

până să mă ia în brațe.

AUTOR: Antonia Luiza Zavalic

6 august 2013

www.sighet-online.ro